

EXHORTACIÓ PASTORAL

El sacerdot és un do de Déu

Exhortació pastoral del Sr. Cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, amb motiu del Dia del Seminari

Aquest any el lema del Dia del Seminari ens diu que "el sacerdot és un do de Déu per al món". Aquesta és una gran veritat que ve confirmada per la llarguíssima presència dels sacerdots al servei de les persones, famílies, institucions i de la societat mateixa. Hi ha una munió de sacerdots lliurats en cos i ànima, estimant i servint els germans arreu del món. Sant Joan Maria Vianney deia que "un bon pastor, un pastor segons el cor de Déu, és el tresor més gran que el bon Déu pot concedir a una parròquia, i un dels dons més preciosos de la misericòrdia divina" (*Le sacerdoce, c'est l'amour du cœur de Jésus, a Le curé d'Ars. Sa pensée. Son cœur*, presentat per B. Nodet, Foi Vivant 1966, 98).

El Sant Pare Benet XVI, en la seva carta a tots els seminaristes de l'Església Catòlica, els manifesta que "també en l'època del domini tecnològic del món i de la globalització, les persones continuaran tenint necessitat de Déu, del Déu manifestat en Jesucrist i que ens reuneix en l'Església universal, per aprendre amb ell i per mitjà d'ell la vida veritable, i tenir presents i operatius els criteris d'una humanitat vertadera" (*Carta del Sant Pare Benet XVI als seminaristes*, de 18 d'octubre de 2010).

El Sant Pare recorda que "la missió del sacerdot en l'Església és irremplaçable" (*Missatge per a la 43ª Jornada mundial de pregària per les vocacions*, de 5 de març de 2006). Aquest ministeri és indispensable en l'Església. Conseqüentment, encara que hi hagi una penúria de sacerdots en algunes regions del món, no s'ha de perdre mai la certesa que Jesucrist continua suscitant homes que, com el Apòstols, abandonant tota altra preocupació, es consagren totalment a la celeb dels sants misteris, a la predicació de l'Evangeli i al ministeri pastoral. Els

sacerdots són precisament els qui, en nom de Crist, ofereixen a la comunitat cristiana aquests serveis bàsics, sense els quals la comunitat perdria ràpidament vigor i identitat.

Aquí cal remarcar que avui cal en l'Església, per part de tots i especialment dels sacerdots, fer una pastoral entusiasmada per suscitar vocacions sacerdotals. Això demana fer als joves i adults una proposta vocacional sacerdotal ben convinguda, però alhora respectuosa amb la seva llibertat. L'ambient cultural, social i familiar en que viuen molts adolescents i joves tan poc favorable a una vida cristiana fidel i generosa i, per tant, a la vocació sacerdotal pot segurament dificultar fer aquesta proposta vocacional.

Tota la comunitat cristiana és responsable de demanar al Senyor vocacions sacerdotals. Jesús ens ha dit que "la collita és abundant, però els segadors són pocs. Preguem, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors" (Mt 9, 38). Aquesta és una pregària que ha de fer habitualment la comunitat per ser fidel a l'exhortació del seu Senyor.

Els sacerdots tenim un paper molt important en la pastoral de les vocacions sacerdotals. Els sacerdots podem ser decisius en el naixement, discerniment i acompanyament d'una vocació sacerdotal. El testimoni de la pròpia vida i del ministeri presbiteral és l'aportació més específica i més vàlida del sacerdot a aquesta pastoral. Són rares les vocacions sacerdotals que no poden fer referència en la seva història a un sacerdot conegut, estimat i valorat. No hi ha res tan apropiat per suscitar vocacions que el testimoni apassionat de la pròpia vocació per fer-la atractiva i no hi ha res més lògic i coherent en una vocació que engendrar-ne una altra. Com diu el Concili Vaticà II, la mateixa vida dels sacerdots, el seu testimoni de servei amorós al Senyor i a l'Església, la seva concòrdia fraterna i el seu zel per l'evangelització del món són el factor primer i més persuasiu de la fecunditat vocacional (cf. *Optatam totius*, n.2).

ORACIÓ

Senyor Jesús,
que ens vàreu prometre: «demanau, i Déu us donara;
cerqueu, i trobareu; truqueu, i Déu us obrirà»,
regaleu-nos les vocacions sacerdotals
que tant necessita la vostra Església i el món d'avui.
Feu que les famílies siguin el camp fèrtil on puguin arrelar.
Beneïu el treball apostòlic de catequistes i educadors,
perquè aconseguixin desvetllar i madurar la vocació sacerdotal
d'aquells que vós, Senyor, heu escollit per al vostre servei.
Il·lumineu la tasca educativa dels formadors del Seminari
perquè creïn un veritable cenacle
on la tramba amb vós ajudi cada seminarista
a configurar el seu cor, de Bon Pastor, amb el vostre.
Que Santa Maria, Reina dels Apòstols,
porti per la mà els seminaristes i sacerdots perquè siguin
realment glòria de l'Església
i un veritable do de Déu per al món.
Amén

DIA DEL SEMINARI 2011
El sacerdot, do de Déu per al món

La preocupació del Papa pel foment de les vocacions va aparèixer en aquestes paraules que ens va dirigir en la seva visita apostòlica a Barcelona, els dies 6 i 7 de novembre: "que l'alegria de sentir-vos fills estimats de Déu us porti també a un amor cada vegada més entranyable a l'Església, cooperant amb ella en la seva tasca de portar el Crist a tots els homes. Preguem a l'amo dels sembrats, perquè molts joves es dediquin a aquesta missió en el ministeri sacerdotal". Ja palpem un dels fruits d'aquesta visita apostòlica: tenim diverses peticions de joves que desitgen ingressar al Seminari.

Una autèntica i eficaç pastoral vocacional ha de comptar amb el treball de les famílies cristianes. Aquestes, vivint com esglésies domèstiques, faciliten que en la vida familiar es puguin percebre, acollir i discernir les vocacions al matrimoni cristià, ministeri sacerdotal i a la vida consagrada.

Tota vocació que Déu atorga a un fill és una benedicció del Senyor, especialment la vocació sacerdotal, no només per a qui la rep, sinó també per als pares i per a tota la família. Si el Senyor, benivolguts pares, amb la vostra col·laboració us distingeix cridant un fill vostre per a ser sacerdot, considereu-vos honorats en gran mesura. Per això invito els pares cristians a demanar al Senyor que, si és la seva voluntat, cridi

un fill seu per ser sacerdot. El Senyor escolta la pregària confiada i generosa dels pares.

Amb motiu del Dia del Seminari ordenaré nous sacerdots de la nostra arxidiòcesi en l'Eucaristia que celebrarem a la Basílica de la Sagrada Família. La comunitat diocesana hem d'agrair al Seminari Major i Menor de Barcelona el bon treball que realitza en la formació humana, espiritual, intel·lectual i pastoral dels futurs sacerdots. Cal que el Seminari estigui sempre molt present en la vida, la pregària, la valoració i l'estimació de tots els diocesans.

Per sentir-nos corresponsables de la pastoral vocacional sacerdotal, demano a tots els diocesans realitzar les diverses actuacions que vaig assenyalar en la meua Carta Pastoral "Les vocacions sacerdotals, do de Déu", de 24 de setembre de 2007.

Posem a les mans de la Mare de Déu i demanem la intercessió de Sant Josep perquè el Senyor ens concedeixi moltes vocacions sacerdotals.

Barcelona, 22 de febrer de 2011, festa de la Càtedra de Sant Pere

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal Arquebisbe de Barcelona

El sacerdot, quin do de Déu!

El lema del dia del Seminari d'enguany és "El sacerdot, do de Déu per al món." Una expressió que inclou molts elements.

1. El sacerdot, do de Déu: La crida al sacerdoci és, clarament, un do de Déu. Tots els cridats en tenen una consciència ben clara. No són ells que s'ho han buscat. És Déu qui els ha fet aquest regal. I això els dóna coratge i seguretat; llibertat i responsabilitat.

2. El sacerdot, do de Déu: Aquest regal que Déu fa a alguns homes, és un regal per posar al servei, no per tenir tancat amb pany i clau. Tot regal és ahora una tasca. El sacerdoti és un regal que permet "regalar-se" als altres.

3. Do de Déu per al seu poble: El sacerdot és un regal per a l'Església, el poble de Déu. És un do que Déu mateix li fa per a mantenir-ne la vitalitat i la fidelitat; per reunir-lo i conduir-lo tot seguint l'impuls de l'Esperit.

4. Do de Déu per a la nostra diòcesi: Déu continua regalant-nos noves vocacions sacerdotals. Però hem d'insistir, en la pregària, que siguin cada vegada més els qui acullin el regal de la crida

Recés a Caldes de Montbui

sacerdotal que Déu els fa. D'aquesta manera, l'impuls que la dedicació de la Sagrada Família pel papa Benet XVI ha donat a la nostra Església barcelonina es podrà mantenir i fer créixer.

5. Do de Déu per al món: aquest regal de Déu ho és també per a tot el món, per tal que tota persona humana pugui descobrir on es troba la felicitat i la plenitud: en aquell qui és el Camí, la Veritat i la Vida.

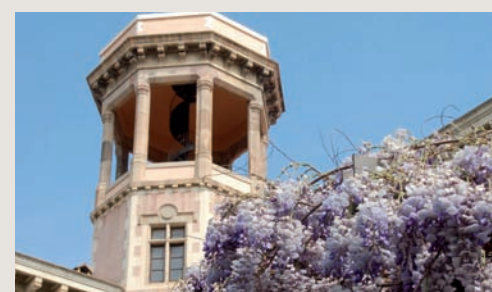
Mn. Josep M. Turull

Rector del Seminari Conciliar de Barcelona

El Seminari Conciliar de Barcelona

El curs 2010-2011 l'han començat 39 seminaristes

- 26 seminaristes majors de Barcelona, 5 dels quals nous
- 6 seminaristes majors de Sant Feliu de Llobregat, un dels quals nou
- 4 seminaristes menors de Barcelona
- 3 seminaristes menors de Sant Feliu de Llobregat

Ordenacions d'enguany

El 15 de novembre de 2009 van ser ordenats de prevere Mn. Esteve Espín Cifuentes, Mn. Javier Prieto Ordás i Mn. Ignasi Torrent Portabella a Santa Maria del Mar. L'any sacerdotal es va cloure a la nostra diòcesi de Barcelona amb l'ordenació de sis preveres diocesans a la basílica de Santa Maria del Mar el 13 de juny de 2010. Hi van rebre el sacerdoci Mn. Ramon Batlle, Mn. Joan García de Mendoza, Mn. Sergi Notó, Mn. Jordi Patiño i Mn. Joan Balsells, aquest últim pertanyent a la comunitat ADSIS.

Ordenació presbiteral el 13 de juny de 2010 a Santa Maria del Mar

Ordenació diaconal d'en Roman Shymon

Mn. Carles Barroso rep la imposició de mans en la seva ordenació diaconal

Al llarg d'aquest any també s'han ordenat diversos diaques en ordre al sacerdoci. El 21 de març de 2010 ho va ser José Fernando Campoverde a la capella del Seminari Conciliar. El 24 de setembre va ser ordenat diaca seguint el ritus bizantí Roman Shymon també a la capella del Seminari. El 17 d'octubre, a la basílica de la Sagrada Família, ho van ser Luis Fernando Acosta, Carles Barba, Carles Barroso, Joan Ramon La Parra, Pedro Rivero, Josep Rodríguez i Ramon Santos. En Francisco García Baca, de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, va ser ordenat el 20 de juny a la Catedral de Sant Llorenç.

Ordenació diaconal a Santa Maria del Mar el 17 d'octubre de 2010

Els de la Sagrada Família

L'Anuari Pontifici 2011, presentat recentment pel cardenal Tarcisio Bertone, apunta que la població sacerdotal al món manté un ritme de creixement moderat, com també el nombre de seminaristes. Sens dubte, esdeveniments com la visita del Sant Pare a Barcelona del passat 7 de novembre de 2010 fan que més d'un es preguntí si realment Déu l'està cridant per al sacerdoci. En el moment en què es planteja aquesta vocació és molt important saber què cal fer. Els nois majors de 18 anys tenen la possibilitat de discernir la seva vocació amb el contacte amb altres seminaristes, amb els formadors del seminari... a través de l'Espai Vocacional del Seminari Conciliar de Barcelona. A partir del temps de pregària i les pautes de reflexió, com també de l'experiència compartida, podran veure si aquest és el seu camí.

El Seminari Menor

En el cas de tenir menys de 18 anys, el trajecte és diferent. Quan un noi entre 12 i 18 anys es pregunta què s'ha de fer per ser capellà, per seguir les petjades de Jesús, el més recomanable és dirigir-se al Seminari Menor. En un ambient fraternal i alegre, tot dedicant temps a la reflexió, a la convivència, al joc i a la pregària, aquesta institució eclesial ofereix la formació dels que comencen a sentir obertament la crida de Déu a esdevenir preveres. Aquest curs, el Seminari Menor de Barcelona l'han començat set nois, de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat, que estan rebent una formació acadèmica -que es realitza a l'Escola de la Mercè- i espiritual prèvia a l'entrada al Seminari Major. Altres nois de la mateixa edat participen en el Seminari Menor obert, unes trobades mensuals per veure també si el camí del sacerdoci és el seu.

El centre educatiu de l'Església

El Seminari Conciliar de Barcelona és el centre educatiu de l'Església encarregat del discerniment vocacional i de la formació integral dels futurs capellans. En ell s'hi formen els seminaristes de les diòcesis de Barcelona i de Sant Feliu de Llobregat. Els seminaristes estan cridats a una relació d'estreta amistat amb Jesucrist, que es fa present en la seva vida quotidiana, en la relació amb els companys, en

Cartell vocacional que s'ha fet arribar a les parròquies i centres

l'estudi, en la pregària personal i comunitària, en el tracte pastoral a les respectives parròquies i, especialment, en la celebració de l'Eucaristia.

Els estudis d'un seminarista tenen una durada de sis anys, durant els quals adquireix la formació bàsica que l'Església demana per arribar a ser sacerdot. La realització dels estudis eclesiàstics suposa l'obtenció de la llicenciatura en ciències eclesiàstiques i, en l'àmbit eclesiàstic, el batxillerat en teologia. Aquest procés arriba a la seva culminació amb l'ordenació presbiteral, a la qual han arribat enguany els diaques Josep Rodríguez, Ramon Santos i José Fernando Campoverde. Tots tres van rebre ahir l'ordenació sacerdotal, de mans del cardenal de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, a la Basílica de la Sagrada Família. Segurament, quan varen entrar al seminari no es devien imaginar que serien els primers capellans ordenats en aquest temple...

La nova Biblioteca Pública Episcopal de Barcelona

Una de les joies de l'edifici del Seminari Conciliar és la seva biblioteca, que des del propassat 2 de febrer compta amb una nova sala de lectura. El catàleg de la Biblioteca Pública Episcopal de Barcelona (BPEB) forma part del catàleg col·lectiu de la Universitat Ramon Llull, amb uns 100.000 registres, aproximadament. A partir del desembre de 2010, el catàleg de la BPEB també forma part del Catàleg Col·lectiu de les Universitats de Catalunya (CCUC), amb més de 60.000 registres. Durant l'any 2010, Google ha escanejat 4.000 volums de la BPEB, que ja es poden consultar a través de Google Books.

La nova sala de lectura de la BPEB compta amb una superfície de 242 metres quadrats, 400 metres lineals de prestatges, 7.000 llibres i 47 punts de lectura - equipats per connectar ordinador portàtil i amb connexió a internet.

Una experiència inoblidable

Al llarg de la nostra vida, experimentem certs moments que no oblidarem mai. I un d'aquests moments intensos de la nostra vida va ser amb tota seguretat el gran do de poder participar de la celebració de la Dedicació a Déu de la Basílica de la Sagrada Família de la nostra ciutat de Barcelona, presidida pel nostre Papa Benet XVI.

Per al Seminari ha estat un do immens del bon Déu el fet de tenir un paper destacat en la preparació i realització de la cerimònia. Això ens ha ajudat a prendre una consciència més gran de l'estimació profunda i filial al successor de l'apòstol sant Pere, el Papa i també va ser per a nosaltres -i alhora per a molta gent- una pluja de l'Esperit Sant, que davallà sobre nosaltres en aquella bellíssima celebració, plena i curulla de símbols i signes, els quals ens remetien a Jesucrist gloriós. Crec que tots junts podem donar gràcies a Déu per aquest do tan preciós que ens va fer, i també al Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach, artífex de la visita del Sant Pare a casa nostra.

Tanmateix, per a mi fou una experiència única, ja que vaig tenir el gran goig de cantar la Lletania dels Sants en la litúrgia de la Dedicació. Personalment, van ser uns moments de molta intensitat, de molta tensió, però alhora de sentir-me acompanyat del Senyor, de la Mare de Déu i sant Josep i de tots els sants i santes que jo mateix anava esmentant i em sentia tanmateix en plena comunió amb tota l'Església proclamant en nom d'ella les nostres súpliques. Mai no oblidaré aquest moment tan gran d'aquella celebració que, alhora, m'ha donat forces per continuar amb una il·lusió renovada la preparació per al sacerdoci, per tal de portar els homes cap a Déu. Crec que, malgrat les dificultats, val la pena ser sacerdot del Crist, el qual ens regala aquests moments "màgics", per tal de sentir-nos molt propers a ell, que és la nostra joia, la nostra esperança i la nostra vida. Gràcies, Senyor!

Josep Teixidó Cuenca
Seminari de Quart de Teologia

EXHORTACIÓN PASTORAL

El sacerdote es un don de Dios

Exhortación pastoral del Sr. Cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, con motivo del Día del Seminario.

Este año el lema del Día del Seminario nos dice que "el sacerdote es un don de Dios para el mundo". Esta es una gran verdad que está confirmada por la larguísima presencia de los sacerdotes al servicio de las personas, de las familias, de las instituciones y de la misma sociedad. Hay una multitud de sacerdotes entregados en cuerpo y alma, amando y sirviendo a sus hermanos en todo el mundo. San Juan María Vianney decía que "un buen pastor, un pastor según el corazón de Dios, es el mayor tesoro que el buen Dios puede conceder a una parroquia, y uno de los dones más preciosos de la misericordia divina" (*Le sacerdote, c'est l'amour du cœur de Jésus, a Le Curé d'Ars. Sa pensée. Son cœur*, presentado por B. Nodet, Foi Vivante, 1966, 98).

El Santo Padre Benedicto XVI, en su carta a todos los seminaristas de la Iglesia Católica, les manifiesta que "también en la época del dominio tecnológico y de la globalización, las personas seguirán teniendo necesidad de Dios, del Dios manifestado en Jesucristo y que nos reúne en la Iglesia universal, para aprender con él y por medio de él la vida verdadera, y tener presentes y operativos los criterios de una verdadera humanidad" (*Carta del Santo Padre Benedicto XVI a los seminaristas*, de 18 de octubre de 2010).

El Santo Padre recuerda que "la misión del sacerdote es irremplazable" (*Mensaje para la 43ª Jornada mundial de oración por las vocaciones*, de 5 de marzo de 2006). Este ministerio es indispensable en la Iglesia. En consecuencia, aunque haya una penuria de sacerdotes en algunas regiones del mundo, no se ha de perder nunca la certeza de que Jesucristo continúa suscitando hombres que, como los Apóstoles, abandonando toda otra preocupación, se consagran totalmente a la celebración de los santos misterios, a la predicación del Evangelio y al ministerio pastoral. Los sacerdotes son precisamente los que, en nombre de Cristo, ofrecen a la comunidad cristiana estos servicios básicos, sin los cuales la

comunidad perdería rápidamente vigor e identidad.

En este punto es necesario subrayar que hoy en la Iglesia es necesaria por parte de todos, y en especial de los sacerdotes, una pastoral entusiasmada para suscitar vocaciones sacerdotales. Esto demanda que a los jóvenes y a los adultos se les haga una propuesta vocacional sacerdotal bien convencida, pero a la vez respetuosa con su libertad. El ambiente cultural, social y familiar en el que viven muchos adolescentes y jóvenes tan poco favorable a una vida cristiana fiel y generosa y, por tanto, a la vocación sacerdotal puede seguramente dificultar que se les haga esta propuesta vocacional.

Toda la comunidad cristiana es responsable de pedir al Señor vocaciones sacerdotales. Jesús nos ha dicho que "la mies es abundante, pero los segadores son pocos. Rogad, pues, al amo de los sembrados para que envíe más segadores" (Mt 9,38). Esta es una plegaria que ha de hacer habitualmente la comunidad para ser fiel a la exhortación de su Señor.

Los sacerdotes tenemos un papel muy importante en la pastoral de las vocaciones sacerdotales. Los sacerdotes podemos ser decisivos en el nacimiento, discernimiento y acompañamiento de una vocación sacerdotal. El testimonio de la propia vida y del ministerio presbiteral es la aportación más específica y más válida del sacerdote a esta pastoral. Son raras las vocaciones sacerdotales que no pueden hacer referencia en su historia a un sacerdote conocido, estimado y valorado. No existe nada que sea tan apropiado para suscitar como el testimonio apasionado de la propia vocación para hacerla atractiva, y no hay nada que sea más lógico y coherente en una vocación como lo es el hecho de engendrar otra. Como dice el Concilio Vaticano II, la misma vida de los sacerdotes y su testimonio de servicio amoroso al Señor y a la Iglesia, su concordia fraternal y su celo por la evangelización del mundo son el factor primero y más persuasivo de la fecundidad vocacional (cf. *Optatam totius*, 2).

EL
SACERDOTE
DON
DE DIOS
PARA
EL
MUNDO

día del
seminario
2011

La preocupación del Papa por el fomento de las vocaciones sacerdotales apareció en estas palabras que nos dirigió en su visita apostólica a Barcelona, los días 6 y 7 de noviembre: "que la alegría de sentirnos hijos amados de Dios os lleva también a un amor cada vez más entrañable a la Iglesia, cooperando con ella en su tarea de llevar a Cristo a todos los hombres. Oremos al amo de los sembrados para que muchos jóvenes se dediquen a esta misión en el ministerio sacerdotal". Ya palpamos uno de los frutos de esta visita apostólica: tenemos diversas peticiones de jóvenes que desean ingresar en el Seminario.

Una auténtica y eficaz pastoral vocacional ha de contar con el trabajo de las familias cristianas. Éstas, viviendo como Iglesias domésticas, facilitan que en la vida familiar se puedan percibir, acoger y discernir las vocaciones al matrimonio cristiano, al ministerio sacerdotal y a la vida consagrada.

Toda vocación que Dios otorga a un hijo es una bendición del Señor, especialmente la vocación sacerdotal, no sólo para quien la recibe, sino también para los padres y para toda la familia. Si el Señor, queridos padres, con vuestra colaboración os distingue llamando a un hijo vuestro para ser sacerdote, consideraos honrados en gran medida. Por esto invito a los padres cristianos a pedir al Señor que, si es su

voluntad, llame a un hijo suyo para ser sacerdote. El Señor escucha la plegaria confiada y generosa de los padres.

Con motivo del Día del Seminario ordenaré a nuevos sacerdotes de esta archidiócesis en la Eucaristía que celebraremos en la Basílica de la Sagrada Familia. La comunidad diocesana hemos de agradecer al Seminario Mayor y menor de Barcelona el buen trabajo que realiza en la formación humana, espiritual, intelectual y pastoral de los futuros sacerdotes. Es necesario que el Seminario esté siempre muy presente en la vida, la plegaria, la valoración y la estimación de todos los diocesanos.

Para que nos sintamos corresponsables de la pastoral vocacional sacerdotal, pido a todos los diocesanos que realicen aquellas diversas acciones que señalé en mi Carta Pastoral "Las vocaciones sacerdotales, don de Dios", de 24 de septiembre de 2007.

Pongámoslo en las manos de la Madre de Dios y pidamos la intercesión de San José para que el Señor nos conceda muchas vocaciones sacerdotales.

Barcelona, 22 de febrero de 2011, fiesta de la Cátedra de San Pedro

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal Arzobispo de Barcelona

ORACIÓN

Señor Jesús,
que nos prometiste: «pedid y recibiréis, llamad y se os abrirá»,
regálanos las vocaciones sacerdotales
que tanto necesita tu Iglesia y el mundo de hoy.
Haz que las familias sean el campo fértil donde puedan germinar.
Bendice el trabajo apostólico de catequistas y educadores,
para que logren despertar y madurar la vocación sacerdotal
en aquellos que tú, Señor, has elegido a tu servicio.
Ilumina la tarea educativa de los formadores del Seminario
para que creen un verdadero cenáculo
donde el encuentro contigo ayude a cada seminarista
a configurar su corazón, de Buen Pastor, con el tuyo.
Que Santa María, Reina de los Apóstoles,
lleve de la mano a los seminaristas y sacerdotes para que sean
realmente gloria de la Iglesia
y un verdadero don de Dios para el mundo.
Amén

DÍA DEL SEMINARIO 2011
El sacerdote, don de Dios poro el mundo